

Offentligt møde og Generalforsamling

Kære medlemmer af Støtteforeningen for Hospice Sydvestjylland.

Hermed inviteres til offentligt møde med efterfølgende generalforsamling i Støtteforeningen

**Onsdag den 26. maj 2010 kl. 19.00
På KFUM og KFUK, Kirkegade 70, Esbjerg.**

Ved det offentlige møde taler:

Provst Kræn Christensen, som har kaldt sit foredrag:

"Ingen af os lever for os selv – gør vi vel?".
Om Tro, Eksistens, Kærlighed og det faktum at intet menneske er en ø.

Hospiceleder Ulla K. Jessen

fortæller om årets gang på Hospice.

Der bliver lejlighed til at stille spørgsmål.

Pause og Kaffebord og herefter generalforsamling

Generalforsamling

I henhold til vedtægterne indkaldes til den årlige generalforsamling i Støtteforeningen for Hospice Sydvestjylland.

Dagsorden for generalforsamlingen

1. Valg af dirigent.
2. Bestyrelsens beretning.
3. Forelæggelse af revideret årsregnskab til godkendelse.
4. Behandling af indkomne forslag.
Bestyrelsen fremlægger forslag til vedtægtsændringer p. gr. ændrede skatteregler for gaver, donationer m.v.
5. Forslag til budget, herunder fastsættelse af kontingent.
6. Valg af medlemmer til bestyrelsen.
På valg efter tur er :
Aja Høy-Nielsen (villig til genvalg)
Knud Kristensen (ønsker ikke genvalg)
Bent Hejbøl-Jensen (villig til genvalg)
Christian Bendixen (villig til genvalg)
7. Valg af suppleanter til bestyrelsen.
På valg er
Frede Dalum (villig til genvalg).
8. Valg af revisor og eventuelt en suppleant for samme.
9. Eventuelt.

Med venlig hilsen

For Bestyrelsen, Leif Geertsen, fmd.

SOM VI HUSKER DET

-små fortællinger fra Støtteforeningens historie

Vi er atter tilbage i Støtteforeningens første år. De trofaste medlemmer ydede deres bidrag, men der var lang vej igen. Så skete der pludseligt noget overraskende. Frimurerlogen Excelsior i Esbjerg arrangerede helt

på eget initiativ en række støttekoncerter til fordel for et hospice i Ribe Amt. Gennem fire år - fra 1999 til 2002 - lagde Grundtvigskirken hus til en række afvekslende forårskoncerter, hvor en lang række kunstnere og kor stil-

lede sig til rådighed med et fornemt repertoire. Overskudet fra koncerterne tilfaldt ubeskåret Støtteforeningen og nåede vel op på et lille halvt hundrede tusinde. Det var kærkomment. Men ikke mindre vigtig var den brede

opmærksomhed, de velbesøgte koncerter skabte om hospicesagen. Frimurerens initiativ kom på et vigtigt tidspunkt, som er al tak værd!

DOBBELT OP

Socialrådgiver og lægesekretær Birthe Clausen, Hospice Sydvestjylland

-Jeg er det, der er brug for i situationen, siger Birthe Clausen, men formelt er jeg ansat 15 timer om ugen i hver funktion.

TO uddannelser

Jeg blev uddannet i 1986 som socialrådgiver og virkede en årrække i Grindsted kommune, de første år med mulighed for en helhedsorienteret tilgang til borgernes sociale problemer, og det var bestemt tilfredsstillende. Men efterhånden blev arbejdsglæden drænet i takt med, at udspecialiseringen tog til. Den sociale service

blev opdelt i en mængde kasser og borgerne måtte løbe fra Herodes til Pilatus. Det kunne jeg ikke i længden være med til og søgte væk fra faget. Jeg blev herefter fuldt uddannet som lægesekretær i 2005 og fik ansættelse på Sydvestjysk Sygehus Esbjergs onkologiske og hæmatologiske afdeling, inden jeg for 2 år siden var så heldig at blive ansat på Hospice Sydvestjylland.

ET sted

Jeg er særdeles glad for at være her på Hospice, både fagligt og menneskeligt, fordi min gamle drøm om at kunne arbejde helhedsorienteret og tværfagligt i den grad er gået i opfyldelse.

Opgaverne er mange

For nogen tid siden arbejdede jeg med en sag, som jeg kun kan antyde. En ind-

lagt mand og ægtefællen fortalte mig, at han havde et barn fra et tidligere forhold, der nu lå mange år tilbage. Men problemet var, at ingen af parrets fællesbørn vidste noget om det, hvilket unægtelig gav anledning til både følelsesmæssige og arveretlige udfordringer.

Andre gange handler det om at sikre den efterladte en retmæssig pensionsydelse. Måske er den indlagte ægtefælle døden nær – men endnu klar og orienteret – hvor det pludselig bliver klart, at der mangler en underskrift. Og så haster det. I de situationer må jeg sige, at pensionsselskaberne er meget samarbejdsvillige og er indstillet på at reagere hurtigt. Det er en stor faglig tilfredshed at opleve ægtefællernes glæde og trykthed, når pensionsforholdene

kommer på plads. Ofte kan det dreje sig om mange hundrede-tusinde kroner. Mere dagligdags kan det handle det om syge-dagpenge til patienten eller pårørende og plejeorlov til den pårørende; eller at sikre 3 måneders løn til den efterladte, hvis patienter ikke var opsagt i sin stilling. Her vil en offentlig arbejdsgiver tit være mere velinformeret end en privat.

Mange pårørende har vi en god og langvarig kontakt med. Nogle pårørende har jeg også kontakt med efter dødsfaldet. Der kan være forhold,

der skal gøres færdige eller følges op på. Unge, der mister en forælder, er særligt udsatte i efterforløbet og kan være svære for os at hjælpe. Hvis vi f.eks. opdager – som for nyligt – at Løgumkloster Højskole afholder et ugekursus for unge, der har mistet en forælder, har vi kontaktet de unge, som vi tværfaglige har haft kontakt med og gjort opmærksom på muligheden.

Jeg går ind i en del utraditionelle opgaver som socialrådgiver, og jeg ser et behov for at være en forlængelse af patienternes og de pårørendes ressourcer. De kan fysisk såvel som mentalt være ude af stand til at selv at handle, hvor jeg så bistår dem på forskellig vis. Afklaring af store og små bekymringer kan skabe ro i deres situation.

Også lægesekretær

Jeg kører en slags tandemløb med mig selv, hvor mine to funktioner kan smelte sammen. Allerede, når jeg ser henvisningen og foretager det rent sekretærmæssige, danner jeg mig et indtryk af de mulige sociale problemer for familien. Som jeg nævnte før er tiden ofte knap, og det prøver jeg hele tiden at tage højde for. Omkring en femtedel af patienterne bliver efter lindrende behandling udskrevet til hjemmet. Også i den forbindelse kan der være opgaver for en socialrådgiver såsom at søge en anden bolig til patienten eller kontakte kommunen vedrørende boligændringer og økonomiske ændringer i den forbindelse.

Arbejdets glæde

Her på Nyhedsbrevets redaktion har vi gang på gang under interviewererne kun mødt engagerede medarbejdere. Nærværet er stort. Det faglige og menneskelige overskud ligeså. Birthe er ingen undtagelse.

Det er lidt af et paradoks: det er livgivende at arbejde på Hospice Sydvestjylland!

vhn

Nyhedsbrevet udgives af Støtteforeningen Hospice-Center Sydvestjylland, Kirkegade 70, 6700 Esbjerg.

Nyhedsbrevet udsendes 2-4 gange årligt.

*Redaktion:
Christian Bendixen, CB
Leif Geertsen, LG
Viggo Høy-Nielsen, VH
Michaela Lydixen, ML*

Bidrag til Støtteforeningen for Hospice Sydvestjylland.

Det sker ofte at vi i Støtteforeningen får henvendelser og forespørgsler om bidrag og gaver til foreningens arbejde.

Derfor bringe vi her de konkrete oplysninger om at testamentere og om at oprette et testamente. Ønsker nogen yderligere oplysninger er man velkommen til at kontakte Støtteforeningens kasserer Christian Bendixen, tlf. 75 12 37 11.

Fradrag for gave til Støtteforeningen for Hospice Sydvestjylland

Der er i 2010 et skattefradrag på 14.000 kr. i den skattepligtige indkomst pr. indkomstår, når man giver støtte til almennyttige foreninger, godkendt efter ligningslovens §8 A, som f.eks. Støtteforeningen for Hospice Sydvestjylland.

De første 500 kr., der ydes, kan ikke fratrækkes. Det maksimale fradrag på 14.000 kr. får man således ved at indbetale 14.500 kr.

Hver forening, f.eks. støtteforeningen, skal støttes med mindst 500 kr. pr. år, gerne fordelt over flere bidrag.

Fradrag for gaver og ydelser, som man skænker til støtteforeningen i år og fremover, skal ikke længere selvangives. Man skal blot – hvis man ønsker fradrag – huske at oplyse navn og CPR-nummer ved indbetaling af gaven. Derefter vil indbetalingerne blive indbe-

rettet til SKAT, som sørger for, at man får det fradrag, man er berettiget til.

Støtteforeningen for Hospice Sydvestjylland står med glæde til rådighed for besvarelse af eventuelle yderligere spørgsmål.

Testamente

Det er vigtigt i tide at gøre sig klart, hvad der skal ske med ens formue og ejendele, når man ikke mere selv kan bestemme. Ved at oprette testamente sikrer man sig, at ens efterladte værdier bliver fordelt sådan, som man selv har ønsket.

Hvis der ikke oprettes testamente, vil værdierne blive fordelt efter arvelovens regler, som fastsætter, at den nærmeste familie arver. Har man ingen arvinger, og har man heller ikke skrevet et testamente, vil hele arven tilfalde staten.

Man kan udover eventuel familie og nogle nære venner måske ønske at støtte en god sag, som f.eks. Støtteforeningen for Hospice Sydvestjylland. Det er under alle omstændigheder en god ting at oprette et testamente, for derved udvises betænksomhed og ansvarlighed samtidig med, at man sikrer sig indflydelse på eftertiden.

Arveafgifterne stiger kraftigt, hvor der ikke er tale om arv til den nærmeste familie. Og samtidig er der mulighed for helt at undgå arveafgifterne

Hvordan oprettes testamente?

Arveloven opstiller regler for, hvordan et testamente skal være oprettet.

Blandt andet kræver loven som hovedregel, at et testamente skal være skriftligt. Dette er for at sikre det bedst mulige grundlag for, at ens ønsker bliver efterfulgt.

Hvis testamentet ikke er oprettet efter reglerne, kan man risikere, at det bliver tilsidesat.

Derfor anbefaler Støtteforeningen for Hospice Sydvestjylland i langt de fleste tilfælde, at man henvender sig til en advokat, også selv om man i princippet selv kan skrive sit testamente. Det kan i nogle tilfælde endvidere anbefales, at en revisor rådspørges for at fastslå størrelsen af formuen. Det er anbefalelsesværdigt, at oprettelsen af testamente sker hos notaren på det stedlige dommerkontor.

Derved sikres det, at et testamente altid bliver fundet. Testamentet skrives i to eksemplarer, hvor af det ene opbevares på notarkontoret.

Såfremt du ønsker at oprette testamente helt eller delvist til fordel for støtteforeningen, kan du henvende dig til advokat Bent Hejbøl Jensen, Kongensgade 58, 6700 Esbjerg - tlf. 79 12 54 55. Han vil så rådgive dig.

Gaver til støtteforeningen kan indbetales på støtteforeningens konto: Reg. nr. 8119 konto nr. 0001138022.

Foråret.....tanker der spirer

Af souschef

Marianne Rosenbæk.

En lang, hvid vinter er slut og foråret er på sit højeste. Vores smukke have er vågnet op, og blomster og grene er ved at springe ud i spæde farver. De sidste dage er der begyndt at komme liv i haven og på terrassen af patienter, pårørende og gæster. Dette giver mig inspiration til at se lidt på hvad der spirer af erfaring i huset, nu hvor vi har fungeret i godt 3 år.

Tiden har givet os erfaringer og oplevelser af, hvad det er vi har at tilbyde, som kan være medvirkende til at gøre en forskel. Det er jo nyere tankegang at have fokus på lindring i stedet for helbredelse, så vi kan ikke bare læse og lære alt i lærebøgerne, men især selv gøre vore egne erfaringer.

Det der gang på gang står tydelig for os som personale er, at denne sidste livsperiode er en uerstattelig tid for patient og familie. Vi har en kæmpeopgave, hvor det handler om meget mere end sygdom og behandling. Hospice er et sted, hvor vi har tid til at fokusere på det liv der er tilbage, fordi vi ikke skal bruge alle kræfterne på overlevelse og behandling. Vi er et sted, hvor livskvalitet er målet og ikke længere livsforlængelse for enhver pris. Dette nærvær omkring den alvorligt syge og dennes familie kan give et stærkt fællesskab til det sidste.

Rammer giver muligheder

Et menneske, der er alvorlig syg vil ofte tænke og tale langsomt, og opleve en helt speciel træthed der kræver

hyppige pauser. Derfor skal vi som personale sørge for rammer, der er trygge og præget af ro og fred. At den enkelte patient altid vil have egen stue og bad gør en stor forskel. Muligheden for selv at kunne vælge ro og alenehed er meget vigtig. Samtidig skal der være muligheder for livsudfoldelse og oplevelser i huset, når man har kræfter dertil. I denne sammenhæng tænker jeg på den kreativitet personale

og de frivillige viser, når huset pyntes op med årstidens blomster og symboler, og når der lyder sang og musik i stuen eller gang. Æstetik betyder en del, og de fysiske rammer er af stor betydning for den oplevede kvalitet. Sanserne skærpes og den syge er ofte ekstra opmærksom på disse. Planter, malerier og sansehaven nydes og opleves ganske intens. Et smukt dækket middagsbord og duften af veltillavet mad har stor betydning. Muligheden for at komme i spabadet er ofte en kilde til stor velvære. Disse mange små ting har stor betydning i dette hus, hvor livsvilkårene er så specielle. Johannes

Møllehave beskriver det så fint "...hvis jeg vil leve i en fremtid, der ikke er kommet, eller i en fortid, der har været, hvad har jeg så at leve i? ...ØJEBLIKKET."

For at kunne opleve højst mulig livskvalitet er optimal lindring af stor betydning. Musik, samvær og smukke rammer er svære at nyde, hvis smerterne eller åndenøden er ubehandlet. Af denne grund udvikles vor viden til stadighed omkring

symptomlindring.

Plejen er samtidig af stor betydning. Det jeg hører fra patienter og pårørende er, at oplevelsen af nænsomhed og interesse for den enkelte er så vigtig. At man som personale giver et andet menneske sin tid er noget af det vigtigste at opleve, og det at personalet tør være til stede på stuen og dele også de svære stunder.

Mange håb

At leve som alvorlig syg med visheden om dødens nærhed er ofte en tung tid. En tid, hvor håbet ofte veksler. Håbet skifter ofte karakter fra drømme om fremtid til noget mere nærværende. Håbet

forsvinder ikke, men ændrer ofte karakter. Her kan vi som personale hjælpe med at flytte fokus til de små nære håb som ofte er mere konkrete og realistiske. Det kan være hjælp til at holde en lille familiesammenkomst, at komme hjem en eftermiddag til eget hjem endnu en gang eller få et spil skak med en af de frivillige. Det kan også være at få opfyldt håbet om at blive gift trods sygdom og ophold på Hospice. Vi har netop oplevet denne helt specielle kærlige og varme oplevelse, at Hospice var ramme for sådan en vigtig og smuk begivenhed.

Som personale må vi være opmærksomme på, at håb er vigtig for vi mennesker, og at det kan give styrke i dagligdagen. Samtidig oplever vi jo også ofte håbets modpol, håbløsheden. Her kan vi som personale have en stor udfordring i at udholde dette, og måske hjælpe den syge med at blive løst fra håbet ved at vise forståelse for dette valg.

Der kan være mere håb i at vide, at der intet håb er, end at blive ved med at dække den håbløse virkelighed til. Sådan er livet her i huset. Livets pendul svinger daglig fra glæde til sorg, latter til gråd, håb til håbløshed..

En konsekvens af denne virkelighed er, at når døden er tæt på, opleves livets alvor og bevidstheden om at tiden er dyrebar. Vi er alle mere opmærksomme på de små nuancer og glæder omkring os, dagen får større værdi. Dette bekræftes af filosofen Villy Sørensens ord "Der er liv i døden og død i livet, og måske mest liv i livet, hvis døden er med i det".